

Työ Pekka Kari
MIESTÄ
MYÖDEN

TYÖ MIESTÄ MYÖDEN

Pekka Kari

Työ miestä myöden

© 2019 Kari, Pekka

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528003496

Kansikuvan ideointi: Pekka Kari

Kannen kuva: Karin Niemi

Omistan tämän kirjan Suomen työväelle!

*Kiitokset: Tyttärelleni, pojille, oluelle,
Pedro's Pub Tampereen henkilökunnalle sekä väkiväelle!*

I DID MY TIME 1996-2009!

- Pekka Kari

- Perustuu tositapahtumiin...

Toimitusjohtaja Tapio Tuuskanen nosti karttakeppiään ja osoitti sillä valkokankaalle tulosdiagrammiinsa selittäen innoissaan yrityksen viime kvadraalin tuloksen noususta.

Mikko Pirttivistä haukotteli autuaasti muiden seassa, mutta hänen sisällään kyti epätoivo ja- tietoisuus siitä, että mitä tämä kaikki hänen ympärillään oli.

Diagrammi näytti omaa hienoa lukemaansa.

Tuoleillaan väsyneinä nuokkuvat työmiehet remahtivat hiljaiseen nauruun kun Tuuskanen totesi tuotantopalaverin lopuksi: Hienoa työtä! - Jatketaanhan samaan malliin!

- HEHEHEE! - Mennään takaisin istumaan, Oskari Kettunen kuiskasi pöydässä naureksien ja kaikki yhtyivät hänen räkänauruunsa. - Täällä Reprak Oy:ssähän meillä on kaikki hyvin!

- Joo mennään vaan...! - Mulla on munkit kaikille! - Tänään on syntymäpäiväni Pentti Parikka julisti.

- Joo haetaas kahvit...! - Eikä tehdä tänään mitään...! - Tänäänkään! Koiviston Jyrki myhäili hiljaa nauraen sen päälle tapaansa auvoisesti.

- Miten tämä puulaaki pysyy pystyssä kun tämä on tämmöistä? Oskari ihmetteli nauraen, kun remuava miesjoukko löntysteli neuvotteluhuoneena käytetyn ruokalan ovesta ulos.

- No, ei sen väliä... - Ei vaikuta tuntipalkkaan! Koiviston Jyrki naureskeli välinpitämättömästi.

- Joo, hemmetti mulla jäi pelit kesken eilen illalla. - Tuleeko-han sairaslomaporukka tänään illalla pelaamaan?

- Joo, kyllä kuulemma Mutikainen tulee ainakin... Mikko Pirttivistä tiesi kertoa.

Koivisto hekotti tälle vastaukseksi: Mun ranking on tippunut, otan sen tänään takasin.

- Hemmetti puhutaan nyt työasioista... - Koska saadaan se uusi isompi näyttö että nähdään ukkelit paremmin? Kettunen hymyili Koivistolle.

- Tilasin sen jo viime viikolla kun olit saikulla... - Työtarpeeseen...! Jyrki Koivisto toittotti äänekkäästi ja porukka räjähti

nauramaan.

- Eikö ne puutu tähän päivävuorossa pelaamiseenkaan ikinä? Mikko Pirttivistä jatkaa tämän vierestä nauraen.

- Ei, kuulithan Tuuskasta. - Hyvinhän meillä menee. - Käppyrät katossa! Koivisto röhöttää tälle takaisin.

- MUUAAHAHAHAHA! porukka räjähti ulvomaan kyynistä naurua.

- Vittu! - Loppuis nää päivät jo, Mikko Kilpinen jatkaa. -Voisinkin hakea sairaslomaa ja tulla illoiksi pelaamaan.

- Polvi olis hieman kipeä!

- Taidankin lähteä kesken päivän tänään jos juulii vielä... - Ei oikein kiinnostais!

- Mutta ensin kahvi- ja ruokatauot ja sitten vielä kahvi...! Koivisto vakuutti tälle.

- Joo...! - Velvollisuudet toki ensin! Mikko Kilpinen vastasi naureskellen Koivistolle.

Hieman myöhemmin työnjohtaja Risto Raatikainen kiersi hallia etsien Mikko Pirttivistä.

- Onko kukaan nähnyt Mikko Pirttivistä? hän tiedusteli nyt porukalta, joka änkesi nyt ruokatunnin jälkeen ruokalan ovesta ulos syötyään ja suuntanaan nyt kahviautomaatti hallin puolella.

- Tuolla se kai jossain on perällä. - Meni edeltä, Koivisto huikkasi Raatikaiselle ja viittilöi kädellään hallin peräseinälle.

Raatikainen lähti etsimään Mikkoa, joka koneellaan äkkää sivusilmällään lähestyvän työnjohtajansa ja lähtee liekkimielisesti ja vaivihkaa tätä pakoon koneensa taa toivoen, ettei tämä olisi nähnyt häntä. Hän pääsisi vielä pujahtamaan pahvivarastoon piiloon siinä tapauksessa, ja voisi väittää, ettei ollut huomannut tätä ja poistuneensa vain tupakoimaan vielä ruokataukonsa viimeisillä minuuteilla.

Raatikainen huomaa Mikon poistuvan pahvivarastoon ja ampaisee lähimmästä ovesta tämän perään.

Mikko kaiveli varmuudeksi alibikseen esiin tupakka-askiaan, vaikka ei ollut aikeissa polttaa vielä.

- Täällähän sinä oletkin!

- Tekisitkö tällaisen? Raatikainen näyttää teknistä piirustusta Mikolle, joka vilkaisee ammattimaisesti kuvan nopealla silmäyksellä läpi.

- Ei tätä voi mun koneella tehdä, hän toteaa silmäiltyään piirustusta.

- Miten niin ei voi? Raatikainen nalkuttaa takaisin ja katsoo tuimasti Mikkoa samalla tihrustaen silmiään epäluuloisesti.

- Eivät noin isot työkalut, joita tämä työ vaatisi mahdu mun koneeseen, Mikko vastaa.

- Miten niin? - Sehän on talon isoin kone! Raatikainen väittää takaisin. - Tules näyttämään!

Parivaljakko siirtyy oven toiselle puolelle Mikon koneen luo.

- Mittaa itse! Mikko lyö rullamitan Risto Raatikaisen käteen.

- Ei niitä voi täällä tehdä.

- Perkele, onko niillä suunnittelijoilla mitään suhteellisuuden tajua. Nämä prototyypit on myyty ensi viikolle, Raatikainen ärähtää mitattuaan akkia koneen työtilan ja työhön tarvittavien poranterien vaatimat liikkumamitat ja verrannut niitä piirustukseen.

- No, kyllä sinä tiedät...! Mikko vastaa hymyillen.

- Hyhm, palaan asiaan. Raatikainen tuhahtaa ampaisten käytävälle. - Pyydän suunnittelijaa muuttamaan kuvaa niin, että se on mahdollista, hän huikkaa vielä Mikolle olkansa taa poistuesaan.

Mikko nousee koneensa vaihtoaseman rallille aloittamaan töitä.

- Mitäs se kävi...? Koivisto lonnii paikalle kyselemään kahvikuppinsa kädessään.

- No, jotain hommia tarjosi...

- Mutta en ottanut vastaan! Mikko naurahtaa tälle takaisin.

- Ei taas mahdu kökkö koneeseen. - Tai kökkö mahtuu, mutta ei enää porat sen perään.

- No, kohta se tuo sen takaisin, ja poistetaan koneen turvajärjestelyt, että työkalut mahtuu sisään.

- Niinhän täällä on aina ennenkin tehty.

- HEEHEHEE! -Täytyy tehdä, Koivisto nauraa takaisin.

- Tule...! - Sun ranking on pudonnut. - Muut menevät edelle!

- Etkö ehdi pelaamaan?

- Vai eikö kiinnosta?

- Joo, odota mä teen tuon pienen jutun ensin, että tulee tällekin päivälle edes jotain tehtyä.

Mikko käy vääntämässä leikkuunestehanan auki koneen takaa ja varmistaa sen vielä toimivan normaalisti. Mikon kone jää pyörimään. Hänellä olisi vielä puoli tuntia joutoaikaa ennen kuin paletti valmistuisi ja miehet lähtevät pc:n ääreen, jonne on kokoontunut paljon väkeä pelaamaan ja juttelemaan päivän kuulumisia.

- Mitäs? Mikko kysyy... - Koska on minun vuoroni? - Raatis kävi äsken myymässä jotain hommaa koneelleni. - Ja taas arva-
tenkin oli sellaista mitä ei voi tässä firmassa tehdä.

- Mua kyllästyttää!

- Äh! - Pelataan. - Sitähän se on...

- Vittu täällä mitään tehdä... - Antaa mennä vaan. - Herrat sählää ja me vaan ollaan. Tehdään olomme kotoisaksi sitten. Saman palkanhan tästä pelaamisesta saa, Kettunen nauraa tukah-
tuneesti ja pelaa mäkihyppypeliä naama kiinni ruudussa

- Joo. - Ei vaikuta tuntipalkkaan, Koivisto hekottaa. - Mitäs sitä nyt omalla työpanoksellaan kapitalistia lihottamaan!

- HEHHEHHEE!

- Miten nämä firmat pysyvät pystyssä? Kettunen jatkaa sar-
kastinen hymy kasvoillaan.

- No, mitä sen on väliä jos tulee potkut niin pääsee työttö-
myyskortistoon.

- Ihan sama...!

- Pääsiskin vaan!

- Itse kun ei viitsi lopputiliä ottaa! - Tulee hankaluuksia! Koi-
visto vastaa Kettuselle mutustaen muovista kahvilusikkaansa jatkaen: Mutta eihän täältä edes saa sellaista!

- Koetetaan nyt saada nämä päivät jotenkin kulumaan.

- Tulisi nyt viikonloppu edes. - Pääsisi kaljoille. - Napsaa jo suussa, Koivisto maiskutteli suutaan ja porukka nauroi tämän ympärillä vaieten siihen kun Risto Raatikainen ilmestyi nurkan takaa yllättäen paikalle ja miesten pelinäyttö vaihtui äkkiä työ-
piirustukseen tietokoneruudulla.

- Mikäs torikokous täällä taas on? Raatikainen äyskäisi miesjoukon suuntaan vilkaisten epäilevästi tietokoneruutua.

- Ei kun tässä vain katsottiin näitä kuvia, Mikko Kilpinen valehteli tälle sujuvasti vastaukseksi. - On tuo vaikea puhkeamaporaus tuossa kappaleessa ja koetetaan miehissä tässä pohtia työjärjestystä...

Kaikki tiesivät mistä oli kyse ja miesten oli vaikea pitää naamojaan peruslukemilla tilanteessa.

- Jaahas...! - Noh hyhm! - Onko täällä porukassa joku, joka voisi tulla hoonaamaan nuo saapuneet? - Osalla ON KIIRE!

- Onko Ikosen Manu jo tullut sen piti tulla aikaisemmin tänään kun Lepikko on poissa?

- Ei ole Manua näkynyt...! Kettunen vastaa hiljaa tutkien samalla tietokoneen näyttöä ja siinä näkyvästä teknisestä piirustuksesta muka kiinnostuneena.

- Tule sinä Jyrki.

- En minä voi. - Minulla on työ koneella kesken enkä voi irtottautua siitä viittä minuuttia kauemmaksi ajaksi. - Pitää vahtia seuraavan työkalun poraus koneella. Jyrki Koivisto vastasi hiljaa laskien kahvikuppinsa työpöydälle eteensä.

- Noh, hyvä tule sinä Mikko Pirttivistä. - Sinullahan ei ollut mitään?

- Ei ollutkaan. - Kone seisoo pian, Mikko sanoo mulkaisten Risto Raatikaista silmiin.

- Mitä minkä takia?

- No kun ei sinne ole mitään sopivaa kuormaa, Mikko vastasi. Kyllähän sinä sen tiedät ja työkalutkin ovat loppu.

- Mitä! - Eikö mitään ole!

- No ei, sanoihan siitä jo alkuviikosta.

- Mutta pitihän sinne tulla...

- Joo, mutta niihin tarvittava materiaali lopussa varastosta. - Jätin lapun pöydällesi.

- Mutta raaka-ainettahan tuli pari päivää sitten, Raatikainen raapi mielteliään päätään.

- Ei ole näkynyt, Mikko vastasi tälle välinpitämättömästi.

- Hemmetti! - Käyn äkkiä varaston pojilta kysymässä. - Ei käy, että kone seisoo tyhjänpanttina!

- Siirrän sinulle vaikka toisen työn sitten joltain toiselta koneelta. - JA ALOITAT HETI!

- Palaan pian asiaan.

Raatikainen häipyi nurkan taakse ja tämän muut työt unohutuivat hetkeksi tämän päästä.

Yrityksen työntekijöiden käytössä ja CAD/CAM- ohjelmointia varten oleva tietokone oli kytketty netistä irti, ettei pelejä imuroitaisi sille, mutta miesten tietokoneelta löytämän ikivanhan ja yksinkertaisen mäkihyppypelin näyttö palaa tietokoneen ruudulle.

- Hyvä, luulin jo, että joudun näyttelemään työntekoa, Koivisto nauraa.

- No, sitähän tämä kaikki on! Kettunen hekottaa tämän viestistä ja porukka uppoutuu takasin pelin syöveriin ja kahvikuppeihinsa.

Raatikainen saapuu pian takaisin tietokoneelle ja ottaa porukasta juuri paikalle saapuneen iltavuoron miehen Tervalan Anteron mukaansa.

- Tule sinä tekemään nämä. - Ismo soittikin, että se lähtee otille... - Ja on poissa ainakin huomiseen.

- Mutta minulla on tuossa pari juttua kesken! - Pyöritän tänään kahta konetta, Antero inttaa tälle vastaan.

- Ei se mitään. Ei tässä ketään muutakaan ole!

- Tule sinä Mikko Pirttivistä myös mukaani niin katsotaan sinulle se hommasi samalla.

- Jäätkö sen verran yli nyt kun Mutikainen on sairaana tiimistäsi niin pääset heti aamulla aloittamaan homman sitten?

- Se jossa homma missä porat eivät mahdu sisään siirretään myöhemmäksi. - On Malisen vastuulla muuttaa kuvaa sen verran, että saadaan tehdyksi se tai sitten lähetämme sen alihankintaan.

- Palaan asiaan.

- No, kyllä mä vartin pystyn venymään, Mikko vastaa vilkaisen kelloa hallin seinällä.

Risto Raatikainen ja Antero Tervala ja Mikko Pirttivistä lähtevät kävelemään hoonikoneen suuntaan Anteron roikottaessa

olkapäitään alistuneesti.

Porukka on kasaantunut pelaamaan juuri Anteron yksinäisen koneen taakse ja katsoo nyt kun kolmikko lampsii asioilleen.

- HAHAHAA! - Se sai sen homman tuolle nynnulle! - Me tässä olemme kiireisiä! Koivisto räjähtää räkäiseen nauruun.

- KIHIIHIII! porukka tämän ympärillä yhtyy häneen.

- Kello on kohta kaksi. Pääsemme pian lähtemään. Koivisto vilkaisee kelloaan.

- Taidan hakea vielä yhden kahvin.

- Kyllä kuudestoista kuppi vielä menee tänään.

- MUAHAAHAH! porukka nauraa iltavuoron työntekijöiden alkaessa kömpiä sisään halliin pukuhuoneen käytävältä johtavasta ovesta.

- No, mitäs täällä tänään? Otsolan Aimo aloittaa, saavuttuaan peliporukan luo kiristellen vielä housujensa vyötä. Hänellä on kainalossaan teräksinen termospullonsa niin kuin aina.

- No, ei mitään... - Tässä on tätä tehty mitä aina ennenkin, Kettunen kuittaa.

- HEHEHEE! Otsola röhöttää tälle takaisin jatkaen raapien päätään ja katsellen seinille väsyneen oloisena: Joo, taitaa olla pitkä ilta tulossa!

- Joo! - Tee jotain jos jaksat, mutta ei pakko ole... - Tiedäthän?

- HEHEE! Koivisto hekottaa tämän vierestä.

- Joo, täytyy yrittää jaksaa... Otsola nauraa hymisee.

- Tulis nyt jo kesälomat.

- Justhan ne meni, Koivisto jatkaa.

- No, ainahan saikkua saa.

- Joo, ens viikolla voiskin hakea. - Tällä viikolla ei voi. Muija on kotona. Otsola iskee Koivistolle silmäänsä.

- Tiedäthän?

- Antero joutui tekemän hoonikoneen, että voit huokaista ja vaikka pelailla loppu päivän, Koivisto jatkaa laiskasti.

- Olitko palaverissa?

- Olin.

- Meillä menee hyvin...!

- Taidan jättää sen kahvin väliin ja lähteä tästä kotiin! Koivisto heilauttaa kättään lähtien pukuhuoneeseen vaihtamaan

vaatteitaan ja jatkaa: Nähdään taas huomenna.

- Nähdään! Peliporukka hymähtää vaitonaisesti jatkaen pelaamistaan nenänsä kiinni ruudussa.

Aimo poistuu koneelleen hörppimään kahviaan.

- Sen kahvi on varmaan taas terästettyä! Kettunen kuiskaa hiljaa Kilpiselle vihjaten Aimo Otsolan termospullon sisältöön.

- Nii'in... - Ainakin aamuvuoroissa se piristyy horkastaan niin äkkiä kun se hörppää pari kupillista, Kilpinen toteaa tälle nyökäten.

- Saatana... - Hyvä äijä ja työmies.

- Ja se aloittaa taas ton...

- No, eihän täällä kenenkään hermot kestä tätä touhua.

- Aimokin painaa monen ihmisen hommat eikä kukaan näe.

- Ja nyt se on alkanu vitutukseen taas juomaan ja on ruvennu oleen rokulissa aikas säännölliseen.

- Tänäänkin se on varmaan kahteentoista paikatakseen viimeiikkoista tiistain ”pikapekkastaan”!

- Surullista...

- Mitä se on ollu täällä...?

- Pari vuotta?

- Ja sitä ennen se oli ollu juomatta ja löytänyt naisen ja pari pientä poikaahan niillä on nykyisellään...

- Uusi elämä... - Ja äijä on lähemmäs viisikymppinen.

- Saisi nyt otettua itseään niskasta kiinni ennen kuin on liian myöhäistä!

- Jostain raksaltahan se tänne tuli silloin...

- Joo! Kettunen vastasi. - Paha kattella vierestä... - Hyvä mies on, mutta sortuu tollain.

- Ja Raatikainen vielä paapoo sitä ja painaa sen rokulit villaisella kun tietää, että se tekee kyllä sisään... - Ja kun Raadilla on itsellä vähän samankaltaisia ongelmia nykyisellään. - Mut mikäs Raadilla kun on Virtalan Eeron lankomies.

- Joo, se on näissä paikoissa... - Jos olet entiselle toimitusjohtajalle sukua... - Kaikki hoituu!

- Itsellä kun ei ole mitään sellaista...!

- Mutta Aimolla se aika menee tyystin täällä tai baarissa.

- Jää perheaika raukalla aika vähiin...!

- Noh, lähdetään mekin kotiin tältä päivältä, Kilpinen ehdottaa.

- Joo eiköhän tästä pikkuhiljaa jouda! - Yksi hyppy vielä... Kettunen viimeistelee peliään.

”Täällä kultaisimmassakin pilvessä on synkkä reuha!”

Vakuutusteknisistä syistä työpaikan ympärille on kohonnut yli miehen korkuinen aita. Aitojen sisäpuolelle mahtuu tarina. Mikko Pirttivirta on töissä koneistajana. Mikko on kasvoton ja korvattava koneenos, kuten kaikki muutkin työpaikalla. Esimiesten narsismi, henkinen väkivalta, epätasapuolinen työnjako ja kaoottisesti johdetut työolot hallitsevat työmiesten elämää ja arkea. Kaikki on kuitenkin hyvin hyvinvoinnin mittapuulla!

Työ miestä myöden on todenmukainen, mustan huumorin siivittä-mä kuvaus 2000-luvun alun suomalaisesta työnteosta metallipajalla. Se on tarina työuupumuksesta ja masennuksesta, kärvistelystä sietämättömissä työoloissa.

Pekka Kari (s. 1974) on kotoisin Ylöjärveltä ja on työskennellyt metallipajalla koneistajana. Tällä hetkellä Pekka kirjoittaa kirjoja ja näyttelee. Työ miestä myöden on hänen viidestoista julkaistu teoksensa.

Kansi: Karin Niemi
ISBN 978-952-800-349-6